

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravištvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v četrtek 3. februvarja 1887.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Po sklepu deželnega zbora goriškega.

Vaš dopisnik s Tolminskega je nasvetoval novembra meseca l. l. slovenskim poslancem, da naj zapuste goriški deželni zbor, ko bi se popravile dosedanje krivice, ki se glede na narodno enakopravnost godé v deželni hiši goriški. Ker je slovenski poslanci niso popihali po danem jim nasvetu, je soditi že brez družega, da takrat navedene krivice se niso odstranile.

V resnici je taka, vse je ostalo pri starem, kolikor se ni — poslabšalo. Deželni glavar se vede tako, da ravno ne popušta načela enakopravnosti; drugače pa odgovarja in govori italijanski še tedaj, kedar dela opomnje nasproti slovenskim poslancem, kedar se spozabijo, da berejo svoje snovi v slovenskem jeziku. Isti deželni glavar je pozabil pri ravno dovršenem zasedanju celo za opravljeni red — za

druge, ko je proti istemu opravnemu redu ustavil branje slovenski osnovane interpelacije — proti opravnemu redu ne samo, ker je bila interpelacija, ampak tudi s tem, da je stvar označeval, predno je bila prebrana do konca. Pa v tem pogledu bi skoro ne bilo očitati deželnemu glavarju ničesar, saj so se ujemali z njim prav lepo — neparlamentarno tudi slovenski poslanci. „Novice“ so jo ob tej priliki jako dobro zasolile ekstra-parlamentarnikom deželnega zbora goriškega.

Ali napredek — proti narodni enakopravnosti se je pokazal v sedanjem zasedanju tudi v tem, da je deželni zbor kaj lepo in brez vsakega ugovora pomaknil dva dosedanja diurnista na sedež asistentov v deželni hiši kljub temu, da sta nevesča slovenskega jezika. Tako je zdaj deželna hiša polna samo laških uradnikov, izvzeta sta jedino deželni računar in pa še jeden asistent. Lahki imajo torej veliko nado, da bodo v deželni hiši kmalu sami gospodarili.

Umeti je, da oni ne poznajo slovenskega alfabeta, in tako so tudi imeniki celo za priimke osnovani po laškem abc; od tod je sklepati, da v deželni hiši prenamejajo celo slovenske priimke krstnih, krajevnih in drugih lastnih imen po laški osnovi.

Izvrstna je pa tudi ta le. Ko je dr. Al. Rojc, potem ko mu je bilo zabranjeno vse drugo, stavlil in prebral jedino zbrane točke svoje interpelacije v slovenskem jeziku, je zahteval bivši deželni glavar dr. pl. Pajer, naj se ista interpelacija prevede tudi na italijanski jezik. Dr. Rojc, v popolni zavesti, da dr. pl. Pajer kaj takega zahteva po krivici, se je moral nehote nasmehnuti taki predrznosti; namesto dr. Rojca je pa vender deželni glavar zavrnil krivično zahtevo. Ali ni v resnici predrzno, da bivši deželni glavar utegne samo poskusiti kaj takega v deželnem zboru. Pa dr. pl. Pajer ima s svojega stališča prav, ker vé, kaki so slovenski poslanci, ki molče glede na najvažnejše strani na škodo enakopravnosti za Slovence. In kdo nam je porok, da bi ne bili molčali, razen interpelanta samega, vsi drugi slovenski poslanci, ko bi se ne oglasil deželni glavar sam. Pa tudi potem še bi bili imeli slovenski poslanci pravico in važen razlog, dr. pl. Pajerja zavrniti z vso odločnostjo. Kajti tu gre za načela,

in če se slovenski poslanci udajajo, da celo sami naravnost govore in berejo italijanski, se to godi vedno le iz kolegijalnosti, ne pa da bi imeli Italijani pravico zahtevati italijanske prevode celo v deželni zbornici. Ravno iz slučaja dr. pl. Pajerja je pa posneti, kako daleč že seza kolegijalnost slovenskih poslancev, ker jo porablja in zlorablja z laške strani, kakor da bi imeli načelno pravico za to. Ta slučaj je silno važen in bi utegnil opozoriti slovenske poslance, da ima tudi kolegijalna prijaznost svoje meje, čez katere segaje le preveč narodu slovenskemu na škodo — sami radi.

Sicer ne porablja slovenski poslanci prilik, da bi skrbeli za slovenski del dežele tudi v gmočnem oziru. V tem zasedanju so glasovali oni za veliko vsoto, ki se utegne odločiti na deželne troške velikemu načrtu za namakanje tržiške (moufalkonske) ravnine. Goriški „Corriere“ je sam priznal, da so bili slovenski poslanci jako kolegijalni v prid laškemu prebivalstvu, slovenski poslanci niso stavlili ekvivalenta ali v obče kaknega načrta, za kateri bi bila dana prilika italijanskim poslancem, da bi pokazali vsaj nekoliko jednake kolegijalnosti. Morda se zanašajo slovenski poslanci na bodočnost, ali navadno se spolnujejo kompromisne usluge ali se vsaj formalno zagotavljajo jednakočasno.

Kakor naznanja zadnja „Soča“, je dr. vitez Tonkli tandem aliquando postavil si namestnika v deželnem odboru za čas nenavzočnosti. Odkod ta korak ravno zdaj in ne že pred štiri m leti? Kolikor je za gotovo znano, so poklonili slovenski poslanci dr. vit. Tonkliju deželno odborništvo samo s tem pogojem, da ga bo dr. Tonkli junior nadomeščal ob nenavzočnosti. Kdo povrne škodo Slovincem goriškim, ki se jim je zaradi tega godila vsa ta leta? Goriški slovenski deželni poslanci trdijo na zunan, da imajo svoj klub? Kako spolnujejo torej svoje sklepe? Ali jih delajo, da jih ne izvršujejo? One, ki se pregreše proti klubovim sklepom narodu na škodo, ne izključujejo, v tem ko se čutijo takoj razžaljene, kjer so skupno zadeti in kompromitovani in celo tam, kjer gre v resnici za deželno korist. Vidi se, da se osebni kultus preveč goji, da se premalo stori za narodno ravnopravnost.

LISTEK.

Undina.

(Spisal André Theuriét; poslovenil Vinko.)

VII.

(Dalje.)

Tako je bil tudi v Antoinettinem srci navstali vihar vzbudil na dnu vsake človeške nature speča zla čutila. Podedovana očetova burnost, katere nikdar ni tešila pazna vzgoja, grozovita nagnenja razvajenega in samoglavega otroka, kalí zlega, ki ležé skrite tudi v najblažjem srci človeškem, kakor otrov v najmičnejši cvetki, vse te elemente upornosti vzdramil je vihar in kalni valovi njegovi požrli so vse boljše lastnosti Antoinettine. Živo njeno čutenje, njeu pogumni, ponosni duh, njeno visoko poganjanje, — vse je bilo kakor odneseno. Jedno samo čuvstvo je še ostalo — jeza, jedna sama želja — osveta. Hotela je maščevati svojo prezirano nežnost, ponižani ponos, z nogami teptano ljubezen svojo. Plačal jej bode, drago plačal njene ure polne groze, njene noči polne solzâ, njene dni polne mrzličnega pričakovanja. Trebalo jej je tešeče, smrtne povrnitve . . .

Maščevanje je hotela na vsak način, naj jej tudi lastno srce počí pri tem. Nepremična, kakor kip stoječa sredi sobe, iskala je najbolj rafinovane krutosti, da bi mučila njega, ki jej je usekal to rano. Ubijala si je glavo, da bi našla najstrašnejšo kazen, najpripravnejše sredstvo in najboljšo, najprirodnejše orodje za zvršitev. Postanši plen te neusmiljene jeze, šla je doli v sobano.

Ko je baš hotela ustopiti, ugledala je na dvorišči Evonyma, prihajajočega leno z blaženo sanjarskim obrazom. Uzrši Ormanceya, obstala je za hip na pragu; oči so jej zažarele, zaničljiv usmev šinil jej je preko ustén, potem pa je odločno čakala mladega moža, ki je bil, dvignivši pogled, zdaj pospešil korake. Evonyme jej stisne roki z ljubeznivim sočutjem, kar mu ona vrne z nervoznim stiskom. Nato skupno ustopita v sobo, kjer deklica sede blizu klavirja, od strani opazujoč svojega tovariša, ki je v zadregi iskal besede. Rad bi rekel par primernih, tolažečih besed, a ničesar mu ni prišlo na misel, kar bi bilo dovolj nežno, da bi se dotaknilo rane Antoinettine, ne da bi jo z nova odprlo. Hoteč končati ta neprijetni molk, zatekel se je k vsakdanjostim ter govoril o deževnem vremenu in zgodnjem jeseni.

„Drevesa so jako kmalu porumenela,“ pravi, kažoč ovenelo perje, počasi trgajoče se od leskovega grma in dotikajoče se stekel s tihim glasom metuljevih perutnic.

„Da,“ deje Antoinetta mehanično . . . Zaprla je oči ter kakor v sanjah uzrla od mesečine obsevani ribnik, trepetajoče vrbe, šope in vodno deteljo, rahlo oplakujoči tok in vse to okrožujoči pas gostih gozdov, skozi katere je donela na tihem plesna godba . . . Stresla je z glavo, da bi prepodila prikazen ter se naglo obrnila k Ormanceyu:

„Evonyme,“ pričela je s tresočim se glasom. „Vi ste se čestokrat proti meni vedli, kakor da me ljubite . . . ali me še ljubite?“

Evonyme se vzgane ter zarudi.

„Drago dete moje,“ odgovori, „menim, da vendar ne dvojite o mojej naklonjenosti in udanosti?“

„Ali me ljubite,“ nadaljuje Antoinetta, ne da bi ga pogledala, „ne samo kot prijatelj, marveč tudi kot ljubimec?“

Evonyme je čutil, kako mu je nenadna vročina prešinila truplo ter ga tiščala v grlu; prav razločno je videl propast, kamor ga je silila, a uprav tako razločno je videl, da ni veje, katere bi se oklenil.

(Dalje pri.)

Položaj Belgije v bodočej nemško-francoske vojni.

V teku celih stoletij bila je Belgija prizorišče neprestanih vojn, katerih so se udeleževale Avstrija, Španjska, Francoska in Anglija. Na belgijske zemlji bila se je bitva za španski prestol in koncem 18. stoletja so francoski puntarji prestopili belgijsko zemljo in bili zavezniki bitvo pri Genappi. Mej mejami Belgije je Waterloo, kjer se je vojvodi Wellingtonu posrečilo popolnem uničiti prvo francosko cesarstvo. Leta 1830 postala je Belgija samostojno kraljestvo in od tega časa, celih 50 let, imela je neprestani mir. Vendar zemljepisni položaj Belgije ni tak, da bi se bilo nadejati, da bode vedno živele v miru. In baš sedaj malej deželi preti nevarnost ravno tako od strani Francije kakor od strani Nemčije. Stvar je taka, da je nemško-francoska meja zavarovana z močnimi utrdami, ter bi nemška vojska ne mogla lahko udreti v Francijo. Zategadelj je verjetno, da se bode bodoča nemško-francoska vojna premaknila na belgijsko zemljo. V Belgiji to jako dobro vedo, zato se pa vse belgijsko časopisje toliko bavi z vprašanjem o nevtralnosti, o povečanju vojske, o grajenju trdnjav, da bi vsakdo lahko mislil, če ne danes, jutri se gotovo začne vojna mej Nemci in Francozi.

Po mejnarodnih dogovorih je Belgija nevtralna država in če bi teorija se ujemala s prakso, lahko bi belgijska vlada s celo kupom dokumentov stopila na mejo in tako zabranila francoske ali nemške vojski prestopiti mejo. Toda v današnjem času velja načelo „moč gre pred pravico“. 1870 leta se je bila Anglija potegnila za nevtralnost Belgije. Tedaj je bila angleška kraljica sklenila dogovor s francoskim cesarjem in pruskim kraljem, v katerem se je zavežala z vsemi svojimi silami na suhem in na morju začeti boj proti onemu, ki bi rušil nevtralnost Belgije. Tedaj je ta dogovor koristil Nemčiji, kajti Mac Mahon se s svojimi vojaki ni mogel umakniti proti severu in se izogniti porazu pri Sedanu. V novejši vojni pa utegne nevtralnost Belgije škodovati Nemčiji. Sedaj se pa še ne ve, če se bode Anglija potegnila za varnost Belgije. Najbrž se bode Belgija morala opirati na svoje sile, ker se lord Salisbury ne bode maral zameriti Bismarcku.

Sedaj belgijsko vojno ministerstvo more vkupe spraviti 115.000 vojakov. Po mnenju skušenega generala Brialmonta bi se morala belgijska vojska povečati na 160.000 mož, od katerih bi jih 60.000 ostalo v raznih trdnjavah, 100.000 bi pa skušalo sovražniku zabraniti prehod čez mejo in kolikor možno ga uničiti. Organ sedanje parlamentske vešine, „Journal de Bruxelles“, pravi, da se mora Belgija postaviti proti onemu, ki bi hotel prestopiti njeno mejo, in na ta način postati aktivni zaveznik drugega nasprotnika. Ugovori, da belgijska vojska ne more biti nevarna ni za Francoze, ni za Nemce, so prazni. Nemška in francoska vojska sta skoro jednaki in ta bo zmagal, komur se bode pridružila Belgija, ravno tako, kakor se tehničar, na katerej na obeh straneh vise blizu jednako težki uteži, vagne na ono stran, na katero se še kaj malega pridene. Če bode belgijska vojska tako postopala, bode opirajoč se na ogromno trdnjavo Antwerpen in utrjeni ostrog v Lüttichu lahko mnogo škodovala onemu, ki bode prestopil belgijsko mejo in koristila drugemu protivniku. Ne da se tajiti, da je resnica, kar piše ta list, 100.000 brabrij Belgijcev, borečih se za nezavisnost domovine lahko res v takem slučaju odloči zmago. Večja nevarnost za Belgijo bi bila, ko bi Nemci in Francozi hkratu prestopili mejo. Kaj naj Belgijci v tem slučaju store, s tem vprašanjem se belgijski listi še neso nič bavili.

Deželni zbor kranjski.

(XV. seja dne 21. januarja 1887.)

Došla je peticija glede občinskih volitev pri Devici Mariji v Polji. Deželni glavar grof Thurn vpraša, kaj se naj z njo zgodi, kajti če bode deželni zbor že koncem zasedanja v jedno mer se vsprejemal peticije, ne bode nikdar prišel h koncu.

Dr. Poklukar nasvetuje, da se odslej vse došle peticije izročijo deželnemu odboru v rešitev, kar tudi obvelja.

Poslanec Murnik poroča v imenu finančnega odseka o upeljavi samostojne deželne naklade od uporabljenih žganih opojnih pijač in nasvetuje sledeči zakon:

§. 1. Deželni zbor je opravičen, naložiti in pobirati samostojno deželno naklado na porabo žga-

nih opojnih pijač, da pripravi za deželne namene potrebnih ncvcev. Visokost te deželne naklade, kakor tudi način, kako jo je pobirati, določi se po posebnem sklepu deželnega zbora, kateri potrebuje ravno tako cesarskega potrdila, kakor njega eventualna prememba. Ta deželna naklada sme zadevati samo porabo in se ne sme pobirati ne pri izdelovanju žganih opojnih pijač, ne pri njih uvažanju v ozemlje dežele ali v kateri kraj zunaj Ljubljane ne pri trgovinskem prometu v množinah 1 hektolitra ali čez to mero. Deželna naklada je v Ljubljani, katera velja za zaprto mesto, pobirati pri uvozu žganih opojnih pijač in kot namestek za v mestu samem izdelane take tekočine primerna doklada pri izdelovanju takih tekočin; povračati je naklada pri izvozu takih tekočin iz Ljubljane v oni meri, po kateri je mestna občina Ljubljanska zavezana, po obstoječih predpisih povračati mestne doklade. §. 2. Pod tistimi uveti in opreznostmi, pod katerimi je finančna uprava pooblaščen, dodeliti povračilo davka za tako žganje, katero se rabi za izdelke (proizvode), ne služeče človeku v užitek, vračajo se tudi za deželne namene pobrane naklade. §. 3. Prestopke tega zakona, v kolikor to ne spadajo pod določila občnega kazenskega zakona, kaznujejo v ministerskem ukazu z dne 3. aprila 1855. leta, drž. zak. št. 61., zaznamenovana oblastva po ministerskem ukazu z dne 30. septembra 1857. leta, drž. zak. št. 198, z globami od 1 do 100 gld., ali z zaporom 6 ur do 14 dni. §. 4. S tem zakonom potrjeno deželno naklado je pobirati po izvršitvenem predpisu, katerega v zmislu tega zakona izda c. kr. deželna vlada za Kranjsko dogovorno z deželnim odborom. §. 5. Ta zakon zadobi veljavo tisti dan, ko se razglasi. Vsprejme se zakon brez razgovora.

Poslanec Murnik poroča v imenu finančnega odseka o upeljavi občinskih naklad na porabljeno pivo in na porabljene žgane opojne tekočine. Poročevalec nasvetuje, da se dotični postavni načrt izroči s poročilom deželnemu odboru z naročilom, da o tej zadevi še poizveduje in v prihodnjem zasedanju deželnega zbora nasvete stavi. Poročevalec pravi, da se bode dežela morda še sama bavila z obdačenjem piva na korist deželnemu zakladu, za sedaj pa ne gre pivo preveč obdačiti. Predlog se vsprejme. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 1. februvarja.

Hudo je dirnulo nemške liberalce, da je češki deželni zbor razveljavil mandate izstopivših nemških poslancev. Poprej so levičarji mislili, kako je bode vlada in Čehi prosili, da se povrnejo v deželni zbor. Nadejali so se že, da bodo Čehi morda celo vsprejeli Plenerjev predlog, da le potolažijo Nemce. Sedaj pa vidijo, da so se varali, ali kesanje je prepozno. Njih listi se jezijo na vlado, da ni poprej zaključila deželnega zbora, jezijo se na Čeha, ki so nekda nekaj ur prezgodaj razveljavili mandate nemških poslancev, kajti tedaj še postavni obrok ni bil potekel, ampak še le nekaj ur pozneje. „Bohemia“ pa trdi, da Čehom ni bilo treba še razveljaviti mandator, kajti lahko bi bili vso stvar izročili kakemu odseku v pretres. Kakor se vidi, se levičarji bojijo novih volitev. Zmernejši Nemci ne odobravajo njihovega postopanja.

V marcu se bosta nekda sklicali delegaciji, da dovolita potrebn denar za oboroženje črne vojske Vest, da se skličeta delegaciji, je jako preplašila borzo in zategadelj so včeraj papirji močno pali. Kakor se zatrjuje, svota ne bode velika, katero bode zahtevala skupna vlada v omenjeni namen.

V ogerskem državnem zboru interpeloval je poslanec Iranyi vlado: 1. Če so se kaj spremenili naši odnošaji z drugimi državami, zlasti z Nemčijo, odkar je Kalnoky dal dotična pojasnila v delegaciji? Če je še prijateljstvo z Nemčijo tako presrečno? 2. Ali vlada še upa, da se jej bode posrečilo ohraniti mir, ne da bi morala žrtvovati interese dežele? 3. Če vlada še vedno misli, da treba varovati samostojnost balkanskih narodov? Tisza je v svojem odgovoru poudarjal, da mora biti jako previden v svojih izjavah. Odnošaji z drugimi velevladmi se zadnji čas neso nič spremenili, zlasti z Nemčijo je Avstro-Ogerska v dobrem prijateljstvu. Vlada še vedno upa, da se bode ohranil mir, vendar bi bilo treba nekaterih previdnostnih naredeb, sedaj ko se vse oborožuje, celo Švica in Belgija. Take naredeb se ne smejo zmatrati za vojne priprave, ali potrebne so zaradi previdnosti, ko bi se le mir rušil, dasi ga želijo vse vlasti ohraniti.

Vnanje države.

Tricarska zveza, o katerej se je že toliko pisalo in ugibalo, kak namen da ima, na kakej podlagi je osnovana, baje še vedno obstoji. Že večkrat se je kazalo, da te zveze ni več. Berolinska

„Kreuzzeitung“ poroča, da ta zveza še obstoji in da so se carske države popolnem sporazumele o bolgarskem vprašanju. „Times“ so pa izvedele, da so Avstrija, Rusija in Nemčija dale svojim zastopnikom identične instrukcije, kako naj postopajo pri posvetovanju veleposlanikov o rešenju bolgarskega vprašanja.

Bolgarska vojna uprava namerava nakupiti več konj. Sofijska vlada misli, da se je treba dobro pripraviti, ko bi navstali kaki neredi na Balkanu. Posebno se vlada boji, da ne bi kje buknil ustanek, kajti narod se je že naveličal sedanjega negotovega položaja in ne bilo bi čudno, ko bi s silo temu skušal narediti konec. — Regentstvo pomilostilo je 109 kazencev, oziroma jim odpustilo daljšo kazen.

Srbski kralj namerava pohoditi rumunskega kralja. Temu pohodu pripisuje se velika politična važnost. — Srbija napravlja nove utrdbe pri Kladovi nasproti rumunskemu obrežju. Te utrdbe so jako važne, ker bi ovirale prehod čez Dunav pri Turn-Severinu, kjer je konec železnice, ki drži iz Rusije skozi Rumunijo.

Kakor je znano, več ruskih konzulov in podkonzulov ne zna ruskega jezika. Da taki ljudje ne zastopajo dobro ruskih koristih, je jako umljivo. Ruska vlada je sedaj sklenila, polagoma odstraniti vse konzule, kateri neso večji ruščine in je nadomestiti z ruskimi državljani. — Po poročilih iz Peterburga se Rusija ne bode drugače zadovoljila z rešitvijo bolgarskega vprašanja, nego, če se dovoli vse, kar zahteva Cankov v svoji spomenici. Od posvetovanj veleposlanikov v Carigradu Rusija ne pričakuje nikakega uspeha. Rusija se pa tudi ne bode zadovoljila, da bi se kako preustrojilo regentstvo. Ruski car vsekako hoče, da se regentstvo popolnem odstrani, kajti po bolgarske ustavi ima se sestaviti regentstvo le tedaj, če knez ni polnoleten. — V Kollerjevi tovarni v Moskvi naročilo je rusko vojno ministerstvo mnogo kirurških instrumentov, ki morajo biti narejeni do konca marca.

Kakor luksenburški listi poročajo, zasledila so nemška oblastva veliko socialistično tajno zvezo, katera je imela sedež v Echernachbrücku blizu luksenburške meje. Člani te zveze so mnogi nemški in luksenburški delavci.

Angleška spodnja zbornica vsprejela je zakon o spremembi sodnjega reda za Irsko. — Kakor se poroča „Pol. Corr.“, bode angleška vlada jako zdržljivo postopala nasproti bolgarskemu vprašanju. Regentstva ne bode nagovarjala, da naj se upira Rusiji, pa tudi mu ne bode svetovala, da naj kaj prijenja. Potegovala se bode samo zato, da se bodo regenti mogli odločiti, kaj jim storiti, popolnem po svoji volji, ne da bi jih kdo kaj silil. Iz tega je razvidno, da Anglija ne misli podpirati družih velevladstij pri ukrepanju o rešenju bolgarskega vprašanja, ampak je hoče le ovirati. Rusija zahteva, da odstopi regentstvo, Anglija se pa poteguje, da bi se Stambulovu in drugim pustolovcem pustilo tako dolgo vladati, dokler bodo sami hoteli.

Dopisi.

Iz Trsta 10. decembra*). (Pritožba do c. kr. poštne vodstva v Trstu.) Slavno c. kr. poštno vodstvo bi moralo pač na to gledati, da bi vsaj glavni njegov urad spoštoval ravnopravnost vseh avstrijskih narodov v Primorskej. Danes sem dvakrat na glavni pošti zahteval voznih spremnic se slovenskim napisom (seveda poleg nemškega teksta.) Dopoludne me je c. kr. poštni uradnik odpravil, da jih nema pri rokah; naj le dojdem popoldne in dobodem jih. Prišedši zvečer sem znova zahteval slovenskih voznih spremnic. C. kr. poštni uradnik — bil je drug — pa začne trditi in se repenčiti, češ, takih listov tukajšnja pošta ne prodaja, ampak le nemške in italijanske! Zaman sem ugovarjal, da sem jih bil meseca avgusta kupil cel zavitek vkup samih slovensko nemških. Nemamo jih, nemamo jih, — je le tiščal c. kr. uradnik ter silil italijansko-nemške vozne spremnice. „Es ist ja gleichgiltig“. Slavno c. kr. poštno vodstvo naj le svojega uradnika pouči, da za nas Slovence ni vse jedno, ali dobimo slovensko-nemške vozne liste ali pa samo italijansko-nemške. Ko bi c. kr. poštni uradniki vsi naški znali, bilo bi res vse dno; a ker naški ne umejo in večinoma umeti nečejo, upirajo se ti celo lahko vsprejemati italijansko-nemške ali nemške vozne liste, če si napis napravil slovenski. Posledice prepuščam slavnemu občinstvu in c. kr. poštne vodstvu. Dalje prej omenjeno ravnanje močno žali zagotovljeno nam ravnopravnost. Sl. c. kr. poštno vodstvo pač dobro ve, da njega delokrog obsega Primorje in Kranjsko, t. j. dve deželi s priznano slovensko narodnostjo. In tudi mesto Trst je take mesto, kjer je kljubu italijanskim Slovenozrcem zadnje številjenje pokazalo še 30.000 Slovencev! In vseh nas je gotovo še dvakrat do trikrat toliko. Zato naj sl. c. kr. poštno vodstvo skrbi, da bode v

*) Dopis bil je ob svojem času konfiskovan, a konfiskacija ni bila potrjena. Uredn.

bodoče vsaj glavna pošta imela tudi slovensko-nemške vozne spremnice na prodaj. Saj ne beračimo zanje, saj jih moramo plačati. In ker so postavno in upravno priznane in upeljane, naj c. kr. poštno vodstvo ne drži zaprtih v železnih skrinjah, temveč naj jih ima vsak trenotek na razpolaganje kupujočega občinstva. Ta bičana neprilika je tudi zakrivila, da sem še zadnjič dobil poštne vozne spremnice s kolekom od leta 1881. Prav naravno, da tu zastajajo, ker jih v skrinje zaklepate in jih v svoji mrznji proti vsemu slovenskemu nečete prodajati. Ali jih ministerstvo daje zato natiskavati, da bi jih v neprodane v Beč vračali za papirnične stope!! Druzih nedostatkov pri tukajšnji c. kr. pošti danes nečem naštevati, priporočam pa napomneno nepriliko častitemu gospodu Nabergoju in drugim slovenskim državnim poslancem; pri bodoči obravnavi državnega proračuna imeli bodo priložnost osvetiti, kako slavna Tržaška pošta narodno ravnopravnost spoštuje. Vigilantibus jura!

Naroden slovensk trgovec.

Iz Trsta. [Izvirni dopis.] Z veseljem beležimo 30. dan januarja meseca, ko se je tukaj osnovala ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda. To nam je jasen dokaz, da tudi naše ženstvo napreduje t. j., da se je i. mej nežnim spolom začela širiti narodna zavest, da se je i. v njih srcih vnel ogenj domovinske ljubezni.

Na poziv gospe Vekoslave Valenčičeve sešlo se je v nedeljo okoli trideset gospa in gospodičin v dvorani slov. Čitalnice, da bi ustanovile žensko podružnico ter volile si odbor. Došle gospe in gospodičine pozdravila je gospa V. Valenčičeva v kratkem, lepem govoru. Zahvalila se jim je, da so se na njen poziv v tako obilnem številu sešli. kar jej je jasen dokaz, da so vnete za sveto našo stvar in vzvišen namen družbe sv. Cirila in Metoda. Rekla je nadalje, da bi to družbo imelo podpirati vse rodoljubno ženstvo slovensko. Saj imata društvo in mati jeden namen, odgojevati naše predrage otroke v narodnem in katoliškem duhu. Društvu je namen braniti našo deco potujčevanja, učiti jo v šoli ljubiti in spoštovati to, kar je materi ljubo in sveto. Ta družba je torej krepka zaveznica in pomočnica materi pri izvrševanju teške in odgovorne naloge, otroške odgoje. Zatorej bodi vsake zavedne Slovenke dolžnost pristopiti k tej družbi, ter po svoji moči pomagati, da doseže svoj namen! Za predsednico zborovanju izvolile so gospo V. Valenčičevo, ki je vodila potem zbor do konca. Prečitala so se pravila glavne družbe in novo ustanovljene ženske podružnice, potem se je volil odbor. Izvoljene so: gospa Vekoslava Valenčičeva predsednica, gospodičina Ljudmila Mankočeva blagajnica in g. Michelli tajnica; za namestnice so bile izbrane gospa Ema Abramova, gospa Julija Nethova in gospodičina Ivanka Kalistrova. Došla sta občnemu zboru dva telegrama, podružnice v Beljaku in društvenega vodstva v Ljubljani, ki rodoljubnemu Tržaškemu ženstvu čestita na ustanovitvi podružnice. Dosedaj je upisanih že 55 gospa in gospodičin.

Da, tega čina mora biti vsak pravi rodoljub vesel, saj nam je dokaz, da so se začele širiti ideje, za katere se bore najboljši možje slovenski že celo stoletje, tudi mej ženstvom našim. Kaj nam pomagajo vsi naši napori, ako jih ženstvo ne razumi; kaj pomaga, da se mož bori za narodnost slovensko, če pa žena doma v svoji družini podira to, za kar se on trudi in prizadeva. V boji naroda za svoj obstanek, zapade mater največja in najvažnejša naloga. Ako je mati sama rodoljubna, zadahnila bode tudi otroka s tem duhom, usadila mu bode ta čut že v prvi mladosti v srce. Take otroke je težko odtujiti svojemu narodu. Zgodovinski dokaz uzorno-rodoljubnega ženstva so nam Poljakinje. Ves svet je občuduje in spoštuje zaradi njih rodoljubja, najhujši sovražnik poljskega naroda mora pred njimi povestiti orožje. To nam priča Bismarck sam, ki je v nemškem državnem zboru rekel: „Mi moramo gledati na to, da se noben Nemec ne oženi s Poljakinjo, ker potem je zgubljen, ona ga potegne na svojo stran in otroci bodo Poljaci, najhujši sovražniki nemškega naroda.“ To je pač najlepša pohvala, ki si jo je pridobilo poljsko ženstvo. Zato bi bilo želeli, da se i. Slovenke ravnajo po sijajnem vzgledu poljskih sester, da idejo, katere so se sedaj poprijele prevedejo v prakso. Bodite ve, slovenske matere, angelji varuhi svojih obitelij. ne dajte, da se tujščina ugnjezdí v vaši hiši ter prežene iz nje slovenske šege in slovenski jezik. Ka-

kor Poljakinje, na glas povejte in pokažite svetu, da ste Slovenke, da ljubite svoj narod in svojo domovino, in svet bode spoštoval vas in narod, katerega ste hčere!

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je krajnemu predstojništvu v Šmihelu pri Žužemberku za zgradbo šole 150 gl.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi letošnji predpust naslednji veselici: predpustnico s kratkim šaljivim programom in plesom dne 13. februarja; maskarado pa pustno nedeljo dne 20. februarja, obe veselici v čitalnični restavraciji.

— (Izlet na Bled) napravi jutri več prijateljev drsanja. Blejsko jezero z zamrznjeno svojo gladino je za ta „sport“ najlepše prizorišče.

— (Redkost.) Iz nežnih rok dobili smo danes šopek trobentic (Primula acaulis), marjetic in zvončkov (cingelčkov), nabranih pri g. Hrena graščini v Ponoviči. Za nas Ljubljancane, ki nas stiska že dolgo vrsto dni huda zima, je to izvestno kaj posebnega.

— (S Krškega) se nam piše: Dvojna poštna zveza na dan mej Novim mestom in Krškimi bi morala prenehati s 1. februarjem, kar bi bilo na kvar večji pripravnosti in urnosti v občevanju v teh krajih. Ali zdaj je kupčijsko ministerstvo ukazalo, da ostane ta dvojna zveza tudi v bodoče še. Kakor čujemo, zgodilo se je to po posredovanju g. poslanca prof. Šukljeja, ki je zopet pokazal, da rad stori potrebna pota, kedar gre potegniti se za dolensko stran v kateri koli zadevi.

— (Iz Metlike) 31. januarja. Umrl je včeraj zvečer g. Daniel Trček, n. v. r. prošt in župnik v Metliki za plućnico. De mortuis nil nisi bene. V noči od 29. do 30. januarja ulomili so tatovi v tukajšnji davkarski urad. Ne mogavši prodreti do blagajnice, preiskovali so miznice in našli dva polovičarja. Grenka ironija za toliki trud.

— (Slovenski napevi v Nemcih.) V založbi J. Andréa v Offenbachu na Meni izšel je nedavno zvezek slovenskih napevov. Knjižica ima naslov: „Volksweisen aus dem Süden“, ter sta priobčeni v njej pesni: „Minka und Janes“ (sem slovenska deklica itd.) in „Illirisches Trinklied“ (Bratec veseli vsi itd.) V prihodnjem zvezku bode natisnjen znani Fleišmanov napev „Luna sije“. Prosto pomenučil je pesni g. Ljudevit Germonik, ki je troškom „Grillparzerjevega društva“, kojemu predseduje, izdal tudi kratko zgodovinsko črtico o slov. nar. pesništvu: „Zur Geschichte der Volkslieder aus Krain“, koje izide skoro drugi, pomnoženi natis. Ljudevit André pa je priredil pesni za moški zbor. Hvaležni moramo biti g. Germoniku, kateremu gre v prvej vrsti zasluga, da je začelo izhajati to delo, ki ima lepi namen, seznanjati Nemce s krasnimi našimi popevkami. Že sedaj kaž-jo se plodovi tega podjetja, kajti Dunajsko pevsko društvo (mešani zbor) „Längerheim“ vsprejelo je omenjeni pesni v svoj repertoire, ter ji pelo na raznih društvenih večerih. Dunajski založnik muzikalij F. Rösch pa bode v kratkem izdal nekaj naših napevov, prirejenih za citre.

— (Človeško glavo v vratom) našli so pretekli petek v Odrni na Hrvaškem. Glava, ki je ležala v vrtni tik Save, je dobro ohranjena in je od 30—35 let starega moža. Kratke brke in kostanjasti lasje so posebna znamenja te najdbe. Glavo so tiči na eni strani močno oključali, vrat je precej debel in bil z ostrim nožem od trupla odrezan. Sumi se, da je to glava nesrečnega, dne 28. oktobra v Drenovci umorjenega Malusa. Zaradi dokaza pristnosti se je iz Velike Gorice takoj v Brežice na okrajno sodnijo pisalo, naj odpošlje takoj dve zanesljivi pričii v Veliko Gorico, da se boče na lici mesta dognalo, je li to res Malusova glava, ali pa treba zasledovati nov zločin.

— (Vabilo k veselici), katero priredi „Bralno društvo v Žužemberku“ v spomin Valentina Vodnika v nedeljo 6. februarja s sledečim vsporedom: 1. B. Ipavec: „Ilirija oživljena“. Moški zbor. — 2. Slavnostni govor. — 3. H. Sattner: „Opomin k petju“. Mešan zbor. — 4. G. Ipavec: „Kukavica“. Ženski zbor. — 5. a) B. Ipavec: „Narodna“, b) G. Ipavec: „Pod lipo“. Mešana zbor. — 6. J. Kocijančič: „Roženkraut, nagelj in rožmarin“. Moški zbor. — 7. Ples. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Ustopnina: udom 30 kr., neudom 60 kr.

— (Akad. društvo Slovenija) napravi v četrtek 3. februarja t. l. izreden občni zbor.

Local: I. Auerspergstrasse Restauration Honsoviz. Začetek ob 1/8. uri zvečer.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 31. januarja. Iz državnih blagajnic se je nekda za potreščine vojske 17 milijonov porabilo. Vojni minister zahteva še večje vsote.

Berolin 31. januarja. V članku z naslovom „Auf des Messers Schneide“ peča se „Post“ z generalom Boulanger-om, ki ima položaj v svoji oblasti, bolj nego Thiers ali Gambetta. Le z nadaljevanjem vojevitih nagibov bode Boulanger položaju kos. Po utisih vseh opazovalcev se Francoska z izredno energijo oborožuje. Boulanger ne more francoskega naroda več spraviti v mirovni tir, sicer bi moral odstopiti in očitalo bi se mu, da je Francosko zvodil na kraj velike nevarnosti.

Sofija 31. januarja. Bolgarsk političen begun danes v Bukureštu napal dragomana bolgarske agencije ter ga lahko ranil.

London 31. januarja. Gorenja zbornica brez glasovanja v drugem branji zavrgla predlogo, da bi ženske imele volilno pravico.

Belfast 31. januarja. V soboto zvečer in v nedeljo zvečer bili resni nemiri. Zbrala se je večja množica, metala kamenje in streljala z revolverji na policijo. Policija morala je tudi streljati in prišla je do 50 oseb. Več ranjenih.

Razne vesti.

* (Vseučilišče v Moskvi) imelo je v preteklem letu 3541 dijakov, od katerih jih je bilo na medicinski fakulteti 1237, na juridični pa 1045. Za štipendije izdalo se je 118.916 rubljev. Tudi preteklo leto poklonili so rodoljubni Rusi ogromne vsote za dijaške štipendije, vkupe namreč 153.150 rubljev. Taka darežljivost je izven Rusije pač redka.

* (Prisotnost duha.) Piše se iz Pariza: Gospa Descartes bila je pričakovaje soproga sama pri mizi v svoji sobi. Kar prihitel tuj razoglav gospod v sobo Postavi se takoj osupneni gospej nasproti k mizi. Čudni gost, ki je bil vidno zelo razburjen, začne s samodopadljivim glasom: Milostiva, jaz sem slaven specijalist, ozdravim točno vsako glavobol in ker sem tu, da Vas čisto po glavi trga, sem vam s svojo umetnostjo na razpolaganje. Gospa je hitro znala, da ima blaznega pred seboj, in sklenila se je nevarnemu možu laskati. „Vas li smem vprašati, kako je Vaše zdravlilo?“ rekla je prav prijazno. — „O to je jako jednostavno“, odvrne tujec potegnivši britev iz žepa, jaz odrežem bolniku glavo in ko sem jo dobro osužil, postavim mu jo zopet nazaj mej pleča.“ Pri teh besedah dvignil se je grozni zdravnik, da bi napravil omenjeno operacijo na gospej Descartes. A ta ni izgubila svoje hladnokrvnosti, temveč mirno odgovorila: „Tako sem vam na razpolaganje, častiti gospod; dovolite samo, da si vzamem iz druge sobe teračo (briso), da mi kri obleke ne onesaži“. Blaznemu se je ta previdnost umestna zdela in gospa stekla je v sosedno sobo in duri za seboj dvakrat zaklenila. Začela je klicati pomoči in kmalu so prihiteli ljudje in policija v sobo. Blazni človek ležal je na tleh in le malo še hropel, velika rana zijala mu je na vratu. Obzalo vanja vredni zdravnik poskusil je operacijo, katerej se je bila gospa Descartes srečno odtegnila, na sebi samem. Preiskava je dognala, da je umrši blazni nekemu Emil Carol, ki je pred kakimi štirimi tedni iz blaznice ušel.

prinaša v II. zvezku naslednjo vsebino: 1. Gorazd: Mejniki. Balada. — 2. S. Savec: Postillon d' amour. Povest. II. Aleksandra. — 3. Podlimbarski: Handžija Mato. Stika z bosenskih gor. — 4. F. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 33. Rožica. — 5. Anton Raič: Ivan baron Ungnad. — 6. Jos. Cimperman: Strunjarjeva prošnja. Pesem. — 7. Ivan Vrhovec: Turški davek in vojaška granica. — 8. Janko Kersnik: Testament. II. — 9. Fr. Čuček: Prilika. Pesem. — 10. Književna poročila: II. V. Oblak: Leskienova knjiga „Handbuch der altbulgarischen (altkirchenslavischen) Sprache“. III. Fr. Hubad: Imenitna knjiga Kerkova. — 11. Listek: Fran Erjavec 7. — Nove knjige slovenske. — Kričanove poezije. — Slovani v nemški književnosti. — Rusinsko-nemški slovar. — Srbska književnost. — Društvo v spomin Mihaila Kačkovega v Levornu. — Poziv. — „LJUBLJANSKI ZVON“ stoji vse leto 4 gl. 60 kr., polu leta 2 gl. 30 kr., četrt leta 1 gl. 15 kr.

Tujci:

31. januarja.

Pri **Stann:** Kreutner z Dunaja. — Rudinger iz Prage. — Werner z Dunaja. — Weisz iz Budimpešte. — Pri **Mališči:** pl. Orsbach z Dunaja. — Globočnik, Mayer iz Trsta. — Teis, Polidani, Lapini z Dunaja. — Lalek iz Grada.

Tržne cene v Ljubljani

dné 1. februarja t. l.

Pšenica, hktl.	6 99	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	4 87	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 87	Jajce, jedno,	3
Oves,	2 78	Mleko, liter,	8
Ajda,	4 06	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 71	Telečje	56
Koruza,	5 04	Svinjsko	52
Krompir,	—	Koštrunovo	34
Leča,	11	Pišance	50
Grah,	10	Golob	20
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	2 85
Maslo, kgr.	1	Slama,	2 85
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	6 50
Špeh frišen,	56	mehka,	4 10

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
31. jan.	7. zjutraj	746.87 mm.	-10.2° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	745.73 mm.	-2.8° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	746.35 mm.	-6.6° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura — 5.6°, za 5.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 1. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	77	gld.	05	kr.
Srebrna renta	78		45	
Zlata renta	107		20	
5% marcna renta	96		—	
Akcije narodne banke	857		—	
Kreditne akcije	269		25	
London	128		15	
Napol.	10		13	
U. kr. cekini	6		02	
Nemške marke	62		80	
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	125	
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	164	
Ogerska zlata renta 4%	96		95	
Ogerska papirna renta 5%	88		15	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105		50	
Dunava reg. srečke 5%	100	gld	115	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126		—	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—		—	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99		60	
Kreditne srečke	100	g	174	50
Rudolfove srečke	10		16	50

Zahvala.

Za skazano sočutje ob smrti gospoda

JAKOBA POČIVALNIKA,

mesarskega mojstra in mestjana ljubljanskega, za mnogobrojno spremstvo k poslednjemu počitku, za darovane lepe vence, posebno pa gospodom mesarskim mojstrom, ki so v tako obilnem številu pokojniku skazali poslednjo čast, izrekamo najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani 1. februarja 1887.

(72)

Zalujoči ostali.

Častna izjava.

Jaz izrečem tem potom, da moja izjava o porabi 700 gold. po županu Dolenjelaškem gospodu Adolfu Mulley-u v svrhu, da bi se dosegla samostojna duhovnja v Dolenjem Logatel, ni resnična; zategadelj prosim omenjenega gospoda odpusčenja za njemu storjeno žaljenje na časti.

(71)

Marguč.

Učenec

se takoj vsprejme v veliki trgovini z mešanim blagom na Dolenjskem.

Ponudbe vsprejema upravništvo „Slov. Naroda“. (61—3)

Za vinogradno gospodarstvo išče se

vrtnar,

ki je spreten v požlahtovanju ameriških trt in je zadovoljen z 10 gld. mesečne plače, s prostim stanovanjem in kuetsko hrano. (86—2)

Pismene ponudbe naj se pošiljajo na A. T. v Ljubljani, Reselnova cesta št. 18, I. nadstr., na desno.

Dober postransk zaslužek.

Agenti za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobro in jako priljubljena avstrijska družba.** Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70—1)

Parizka umeteljska izložba steklenih fotografij

Ljubljani, Schelenburgove ulice št. 4 v novi hiši tik kazine.

Od četrta 3. februarja do ustevši soboto 5. februarja:

III. serija:

(60—3)

Italija in Belgija.

Odprto vsak dan od 2. ure popoldne do 8. zvečer. Ustopnina za osobe 20 kr. — Za šest ustopne vkupe 90 kr. — Ustopnina za deca 10 kr.

Vsako nedeljo in četrtek nova izložba.

Za zimsko zdravljenje!

Nova napolnitev

medicinalnega

(ki se pa ne sme zamenjati s tovarniškim ribjim oljem)

ribjega olja.

Pristno in jedino zdravilno.

1 steklenica 60 kr., dvojne velikosti 1 gold.

Prodaja (802—15)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Riffner's CONFIEREN - SPRIT

ne smel bi manjkati v nobeni bolniški in otroški sobi; on je desinfekcijsko sredstvo veličastnega pristnega duha po gozdu in prinaša v sobo ozonizovan kislec in je posebno priporočati pri otroških boleznih, za vseh otročnic in pri epidemijah. — Ker ima Bittnerjev confierni sprit v sebi kot zdravilno znane balzamično-smolnate in eterično-oljne snovi, priporoča se pri pljučnih in vratnih boleznih, kakor tudi pri boleznih živčne sisteme. — Rabljen kot ustna voda je Bittnerjev confierni sprit poskušeno gotovo varovalno sredstvo proti angini, difteritidi, akutnemu in kroničnemu vratnemu kataru in smrdečej sapi iz ust. (822—4)

Cena steklenici confiernega sprita 80 kr., 6 steklenice velja 4 gld. Patentovani razpršilni aparat 1 gld. 80 kr.

Bittnerjevo confierno milo je izvrstno nevtralnno toaletno milo, da se dobi in ohrani nežna mehka koža, radi svoje razkuževalne lastnosti posebno priporočati kot otroče milo. — Cena kosu 35 kr., 3 kosom 1 gld.

Bittnerjev confierni sprit se dobiva samo pri JUL. BITTNER-ji, lekarji v Reichenau, Sp. A. in v spodaj navedenej zalogi.

Pristen samo z varstveno znamko! Patentovani razpršilni aparat imenuje: „Bittner, Reichenau, N.-Oe.“ Zaloga za Kranjsko pri U. pl. Trnkoczy-ji, lekarji.

Da omogočim vsakemu omisliti si, kar je v vsakej sobi najpraktičnejše in najlepše, nastavljam sem svojim divanom za malo časa nizko ceno

25 gld.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim blagom, ki ne izgubi barve. Za dobro delo se jamči. Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izdelujem jih tudi brez istega. Resnim kupcem na deželi pošljem, če želijo, uzorec blaga franco. Gornja nizka cena velja le za malo časa, torej prosim, se pravočasno oglašati z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamči.

Anton Obreza,

tapecirar v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske garniture, žimnice, posteljne uloge i. t. d., izdelujejo se po ceni, brzo in solidno. Poprave v mestu in na deželi prevzemam in izvršujem v občno zadovoljnost. (54—)

Nepresegljivo za zobe

je

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepujoča, ovira spridenje zob in odstranjuje surdečo sapo. Velika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepujoča in nareja zobe svetle in bele. 4 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495—26)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoj razprava o varovanju zob in ust.

Dunajski, originalni, pristni

TRPOTČEV

izvleček s (podfosfornokislim)

apnom-železom,

kateri izdeluje samo lekar Victor pl. Trnkoczy. lekar na Dunaji, V., Hundsturmstrasse 113.

Izvrstno, že 20 let preskušeno in neprekosljivo zdravilo. Pri začenjajoči se sušici (tuberkulozi), jetiki, slabosti pluč, bluvanju krvi pomaga izvlečkovo apno s tem, da gnojne dele ozdravi (zapneni). — Proti pomanjkanju krvi, bledici, slabosti, škrofeljnim pomaga velevplivno kri delujoče železo. — Kašel, hripavost, katar, zasliženje, težko sapo olajša, ozdravi in odpravi trpotčev izvleček. Iz teh treh zdravilnih sestavin je najgotovše zdravilo za vse prane in

plučne bolezni.

Pozor!

Znameniti zdravilni uspehi originalnega izdelka dosežejo se z dvojnimi uplivanjem trpotčevega izvlečka v zvezi z apnom-železom, kar potrjujejo mnogi ozdraveli z zahvalnimi pismi — katera so v originalu razložena na ogled.

Posebno se opozarja, da je treba paziti, da se moj izdelek ne zamenja s kakim drugim, ki se blizu tako imenuje. Da se dobi vselej pravi izdelek, zahteva naj se pri kupovanju „Trpotčev izvleček z apnom-železom iz Franziskus-lekarni na Dunaji“ (Hundsturmstrasse 113). Da je pristen, mora imeti na zavitku varstveni znakmi, ki sta tu zraven (trpotčeva rastlina in sv. Frančišek). Originalna cena gld. 1.10, po pošti 20 kr. več za zavijanje. Glavna zaloga, ki ga vsak dan razpošilja v provincije, je: Franziskus-Apotheke, Wien, Hundsturmstrasse Nr. 113, (kamor naj se pošiljajo pismene naročbe).

Zaloga pri gosp. lekarju U. pl. Trnkoczy-ju v Ljubljani in v lekarnah vseh večjih provincijalnih mest. (854—16)

Židovske ulice. MARIJA DRENİK. Židovske ulice.

Predtiskarija.

Bogata zaloga ženskih ročnih del, začelih in izvršenih. Snovi za vezanje. Harlandska preja.

(29—4)